

REVISTA VALLESANA

PERIODICO QUINCENAL

SUSCRIPCIÓN. 1'00 pesetas trimesrre
Número suelto: 15 céntimos.

REDACCIÓN: Calle Corró, 9
ADMINISTRACION: Calle Nueva, 18

Congrés social a Xauxa

(AL-LEGORÍA)

(Conclusió)

El programa de *Fé, Esperança i Caritat* cristianes, veusaquí el sistema que'ns donará i ha donat a les generacions passades la norma segura de solució perdurable de la gran qüestió. La *Fé* diu: no es el fi del home en aquest mon fruir, gosar i tenir tota mena de comoditats: el fi del home es un altre més superior i enlairat. Busqueu ¡oh mortals! primerament el regne de Deu i la seva justícia, i les demés coses temporals i necessaries per a la vida material del cos no vos mancarán pas: se vos donarán oportunament per la Providencia amb tal que vosaltres vos hi ajudeu amb el vostre treball. L'Esperança diu: aquesta vida no es la vida veritable; n'esperem una mellor que la present; i per a aconseguir aqueixa nova vida, fi ultim de la humanitat, lo mateix hi ajuden, com a medis, les riqueses que la pobresa, les comoditats com les incomoditats de la vida, el gosar com el penar, el riurer com el plorar, la salut com la malaltia. Homes: ¡amunt els vostres cors! No visqueu tan neguitosos i adelerats pels bens materials d'aquesta vida, que un dia deixareu; afanyeuse, no solsament per millorar la vostra condició de vida material, mes principalment esmerseu la vostra activitat per a acoblar tressors de virtuts i bones obres per a l'inmortalitat. I la Caritat diu: Tots som germans, perque tenim un mateix Deu per Pare, Criador i Amo, un mateix Redemptor en l'ordre espiritual, un meteix últim destí. La germanor vol dir concordia i unió i adjutori entre els uns i els altres. Per lo mateix, la Caritat afegeix:—Tú ¡oh

pobre! no tens cap dret a odiar al ric, perque té més que no pas tú, a declararli guerra, a vullguerli fer mal i desposeir-lo de lo seu. Mes, tú ¡oh ric! entengues-ho be, tampoc tens dret a explotar al pobre com una máquina de treball; no tens dret a no posar un límit prudencial als teus guanys que permetin viure desaogadament a tothom de la societat. Tú ¡oh ric! si no de estreta justícia, per precepte de caritat, que també obliga, deus donar de l'abundor dels teus bens als que no tenen i no pots gastar els teus cabals pel teu egoisme no més amb un luxe refinat i sens mida, perque aixís mai te sobrarà res, per a repartir de lo teu als qui son mancats de lo necessari. Es voluntat sobirana de Deu i es llei de la historia i exigencia de la condició mateixa humana que al mon hi existeixi la desigualtat de pobres i rics, amos i treballadors, senyors i servidors, pro uns i altres se deuen considerar i tractar com a *germans*, puig tenen igualtat perfecta de drets en l'ordre espiritual i sobrenatural. Quan aqueixos principis rel·ligiosos i socials (acabá dient la Caritat), oblidats i no practicats avui dia per una grossa majoria dels de dalt i dels de baix, tornin a informar les consciencies i els cors, la vida de familia i la vida social, alhora s'arribará a una veritable solució ferma i segura, de la gran qüestió. Mentres aixó ni s'hi, la qüestió *existirà* i restará sense solució eficás. Ni la Economia amb sos principis econòmics la resoldrà plenament, ni l'Estat amb totes ses lleis, ni'l Socialisme amb ses falagueres teories, ni l'Humanitarisme amb ses doctrines sentimentals d'altruisme i filantropía, ni la Força amb qualsevulla institució armada, ni lo Dret amb sos tribunals i principis juridics de sola justícia la resoldrán satisfactoriament, perque la qüestió social, més que una qüestió purament econòmica i jurídica, es en les